

Τις προηγούμενες μέρες ο υπουργός Παιδείας Αριστείδης Μπαλτάς ταξίδεψε στο Παρίσι και συμμετείχε σε άτυπη συνάντηση με τους Ευρωπαίους ομολόγους του, με θέμα την καλλιέργεια πνεύματος δημοκρατίας και κοινωνικής ανοχής στα σχολεία της Ευρώπης, σε μία βδομάδα φορτισμένη από την αποκάλυψη του τραγικού θανάτου του φοιτητή Βαγγέλη Γιακουμάκη, που είχε πέσει θύμα σχολικού εκφοβισμού.

Την αδικία και τον αποκλεισμό ένωσε για ακόμη μία φορά στα λίγα χρόνια της ζωής του και ένας άλλος Βαγγέλης. Όταν ήταν έξι χρόνων έχασε τη μητέρα του. Καθώς περίμενε ένα ταξί κάπου στην Πειραιώς, δύο αυτοκίνητα που τα οδηγούσαν πιωμένοι οδηγοί έπεσαν πάνω της. Ζούσε ακόμα η γιαγιά του, η οποία ανέλαβε αυτόν και τις δύο του αδελφές (ήταν ακόμα όλοι ανήλικοι) στα 88 της χρόνια...

Μετά έμαθε να κρατάει τη γιαγιά του, να την ταΐζει, να την αλλάζει, κι ας ήταν μόνο δέκα. Ήξερε ότι έπρεπε και να μένει παιδί αλλά και να μεγαλώνει με ευθύνες διαφορετικές από τα άλλα παιδιά.

Και μετά ήρθε στο Γυμνάσιο (5ο Γυμνάσιο Ζωγράφου) και γνώρισε τους καθηγητές και τους συμμαθητές του. Είχε τώρα μια οικογένεια λίγο πιο διαφορετική... όμως οικογένεια.

Όπως περιγράφουν με επιστολή τους ο διευθυντής και ο σύλλογος καθηγητών του Γυμνασίου, ο Βαγγέλης ήρθε στο σχολείο το 2012 και από την πρώτη στιγμή κέρδισε την αγάπη των συμμαθητών και των καθηγητών του.

Παρά τις αντίξοες συνθήκες, ο Βαγγέλης όχι μόνο δεν πτοήθηκε αλλά κατάφερε να μείνει όρθιος, δυνατός, γελαστός, διακρίθηκε τόσο για την επίδοσή του (αποφοίτησε από τη Β' τάξη με βαθμό «Αριστα 19 4/13» και από τη Γ' τάξη με βαθμό «Αριστα 19») όσο και για τον χαρακτήρα και τη συμπεριφορά του.

Η καρτέλα

Ο Βαγγέλης αποφοίτησε από το 5ο Γυμνάσιο Ζωγράφου τον Ιούνιο του 2014. Και ξεκίνησε να γραφτεί στο Λύκειο. Και εκεί άρχισαν όλα. «Από την πρώτη μέρα που πήγαν ο ξάδελφός μου ως κηδεμόνας μου και η αδερφή μου ως η μία από τα πρόσωπα που ασκούν την επιμέλειά μου, για να υπογράψουν την καρτέλα μου, η διεύθυνση δεν είδε αυτή την οικογένεια με καλό μάτι. Χρειάστηκε αρκετή ώρα για να δει τις δύο σελίδες της απόφασης του Πρωτοδικείου Αθηνών που αναθέτουν την επιμέλεια και τη μία σελίδα που ορίζει την κηδεμονία μου... Και αποφάσισε ότι αυτός δεν μπορεί να αναγνωρίσει αυτού του είδους τα “νέα” σχήματα!»

Στην πορεία ο φάκελος για την επιμέλεια χάθηκε. Μετά βαφτίστηκε η υπεύθυνη για τα σχολεία της περιφέρειας «νομική υπηρεσία του υπουργείου». Αυτή πάλι στην αρχή έλεγε ότι «είναι ο λόγος του Βαγγέλη εναντίον του λόγου του σχολείου». Στην πιο πρόσφατη όμως επικοινωνία «είχε σοβαρότερες δουλειές να κάνει» και «δεν ήθελε να ανοίξει φιλολογική κουβέντα» για το ποιος είναι ο ρόλος του σχολείου, των διδασκόντων και το πόσο σοβαρό είναι να ακυρώνει η διεύθυνση συστηματικά την οικογένειά του, για την οποία ο ίδιος ήταν τόσο περήφανος. Εγιναν κι άλλα. Και ο Βαγγέλης κατάλαβε καλά ότι δεν ήταν εύκολο να δικαιωθεί.

Τότε έγραψε ένα γράμμα που το απηύθυνε στους συμμαθητές που είχε από το Γυμνάσιο αλλά και στους καθηγητές του Γυμνασίου: «Εμαθα ότι η εξουσία είναι τις περισσότερες φορές επικίνδυνη, αλλά ότι όλοι

την φοβούνται. Έτσι αποφάσισα να φύγω. Και λυπάμαι μόνο για εσάς! Εσείς θα μου λείψετε! Αλλά αν θέλετε κι εσείς, δεν είναι τόσο δύσκολο να συνεχίσουμε! Σας ευχαριστώ πολύ για όλες τις φοβερές (και τρομερές) στιγμές που ζήσαμε μαζί αυτά τα χρόνια. Ο δικός σας Βαγγέλης».

«Ο δικός μας Βαγγέλης»

Το παλιό του σχολείο, το 5ο Γυμνάσιο Ζωγράφου, ανταποκρίθηκε αμέσως στο γράμμα του πρώην μαθητή του και εξέφρασε την αμέριστη συμπαράστασή του: «Αγκαλιάσαμε από την αρχή τον Βαγγέλη, γνωρίζοντας τα προβλήματα που τον “φόρτιζαν”. Και τον βλέπαμε να προοδεύει, να μαθαίνει, να κοινωνικοποιείται, να αγαπάει αυτήν την καινούργια “οικογένειά” του και να δίνει σ’ αυτήν κομμάτια του εαυτού του. Εμείς, οι καθηγητές του Γυμνασίου, θέλουμε να του πούμε ότι τον σκεφτόμαστε, τον στηρίζουμε, του συμπαραστεκόμαστε. Είναι και για μας “ο δικός μας Βαγγέλης”. Ας θεωρήσει ότι η τωρινή περιπέτειά του είναι κάτι που θα τον κάνει πιο δυνατό. Και ας γνωρίζει ότι θα μείνουν κέρδος στην ψυχή του οι άνθρωποι που τον αγάπησαν και τον αγαπούν...»

Πηγή: efsyn